

(โหม) ใม่เปลี่ยนสี ?

อาทิตย์ ติ่มนวล
ฝ่ายสำนักพิมพ์ ล.ล.ท.

สวัสดี เพื่อนๆ ชาว TPA News ทุกคนครับ ปลายปีแบบนี้ ใครที่วางแผนว่าจะไปเที่ยวต่างประเทศอย่าง ประเทศญี่ปุ่นก็ต้องปักหมุดการไปชมใบไม้เปลี่ยนสีกันแน่ๆ แต่ถึง จะไม่ใช่จุดหมายหลักก็ต้องมีสัก RC หนึ่งที่ขอไปชมใบไม้เปลี่ยนสี สวยๆ ในบรรยากาศเย็นๆ ซิลลี่ๆ ที่หาจากบ้านเราไม่ได้ใช่ไหมครับ ของเขาดีจริงๆ นะ เพราะมันไม่ใช่แค่ว่า อ๊ะ ถึงเวลาแล้ว พวกเรา เปลี่ยนเป็นสีแดงกันเถอะ พรึบ ! มันมีรายละเอียดมากกว่านั้นเยอะ มาก ทั้งเรื่องสีสัน วันเวลา สถานที่ มีผลทุกอย่าง เลย...ผมเองก็เป็นหนึ่งในคนจำนวนนั้นที่ (เคย) วางแผนไปดูใบไม้เปลี่ยนสีที่ญี่ปุ่นสักครั้งในชีวิต สิ่งที่จะบอกก็คือว่า การไปชมใบไม้เปลี่ยนสีไม่ใช่ ว่ามีแค่เงินถึงเงินถึงกับเวลาจะได้เห็นนะครับ “ดวง” ครับ ดวงล้วนๆ ที่จะทำให้ไปถึงฝั่งฝันได้ แม้ว่าทางญี่ปุ่นจะมีตารางการเปลี่ยนสีของแต่ละภูมิภาคออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เอาเข้าจริงก็ต้องพึ่งดวงอยู่ดี

ขอทำความเข้าใจกับใบไม้เปลี่ยนสีกัน ก่อนดีกว่า มหกรรมใบไม้เปลี่ยนสีของประเทศ ญี่ปุ่นจะเริ่มต้นขึ้นในช่วงฤดูใบไม้ร่วง ราวเดือน กันยายนถึงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี อาจจะ มีการคลาดเคลื่อนบ้าง ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิ อากาศ และอุณหภูมิในปีนั้นๆ โดยจะไล่เปลี่ยน

สีจากทางเหนือสุด (ฮอกไกโด) เรื่อยลงมาจนถึงทางใต้สุด (เกาะคิวชู) พอใบไม้ร่วงไปจนหมดแล้วหิมะก็จะมาเยือนเลยทันที แล้ว “ใบไม้ เปลี่ยนสี” ที่ว่านี่มันคือใบอะไรจริงๆ มันก็คือใบไม้ตามต้นไม้ทั่วไปนี่แหละครับ ตามข้างทาง บนภูเขา หรือที่ไหนๆ ที่มีใบไม้มันก็จะเปลี่ยน สีไป (ไม่เห็นยาก) แต่ที่เป็นดาวค้างฟ้ายอดนิยมตลอดกาลไม่แพ้ เพชรรา เซาราชภรณ์ ก็ต้องนี่เลย “ใบเมเปิ้ล” ด้วยความที่รูปใบสวยงาม มีความคู่เป็นที่ยัง เก้ไก้มีสไตล์เองตามธรรมชาติอยู่แล้ว ก็ยิ่งฮอต

ไปกันใหญ่ ใบอื่นๆ เลยจัดไปเลย และในความ เปลี่ยนสีที่พุดๆ มานี้มันไม่ได้เปลี่ยนเป็นสีแดง เท่านั้นนะครับ ต่างสถานที่ ต่างต้น ก็ต่างสีสันกัน ออกไป มีทั้งแบบสีแดงสด (แดงแบบอะไรจะแดง เบอร์รี่) สีส้ม (คือเกือบจะแดงแล้วแต่สุดท้าย จบที่ส้ม) สีเหลือง (เหมือนพวกใบแปะก๊วย) และ แบบผสมสามสี ซึ่งแบบสุดท้ายนี้จะเห็นชัดๆ ตามภูเขาเนครับ เวลามองจากด้านบนจะเห็นสี เป็นหย่อมๆ บางคนเขาก็ว่าสวยกัน แต่ไม่ใช่ สเปกเราละ

จำได้ว่า ครั้งแรกที่พยายามเก็บเงินไป เที่ยวญี่ปุ่นเองก็อยู่ในช่วงเวลาประมาณนี้แหละ ครับ (ช่วงตุลาคม) ด้วยความที่ไม่รู้โอโหนิหนึ่ เท่าไร ยังใส่อยู่มาก ก็เพิ่งมาเอะใจว่าช่วงที่จะไป มันเป็นฤดูใบไม้ร่วงนี่นา เคยได้ยินเขาว่ากันว่า

สวดยมาก ไปไม้ไฟแดงเกือบไปทั้งภูเขา ได้เห็นครั้งหนึ่งแล้วต้องอยากไปอีกแน่นอน ว่าแล้วก็จัดแจงหา RC ที่คิดว่าน่าจะผ่านไว้สัก 1-2 ที่อารมณ์ว่าก็ไม่ค่อยสนใจเท่าไร ก็ไปเจอว่า “อาราชิยามะ” นี่แหละเขาว่าเป็นไฮไลต์ในแถบนั้น (เกียวโต) วันนั้นทั้งวันเลยตะลุยทัวร์วัดให้สาสมเพื่อที่จะได้ปิดท้ายที่นั่นให้อ้าใจ ลงทุนเที่ยวช่วงเย็นๆ จักรกเมดไปลงที่สะพานอาราชิยามะด้วยใจอันเบิกบาน แต่แล้วก็เหมือนสวรรค์สาป พ่อคุณเอ๊ย เชียวซุ่มยิ่งกว่าไปไม้ปลอมอีกครับพี่น้อง มันเชียวชนิดที่ว่านึกว่ามาผิดที่ สุดท้ายก็ต้องชมชานกลับที่ตกด้วยน้ำตาอาบแค้น แต่ก็ยังไม่หมดหวังนะครับ รีบเช็คหาข้อมูลว่ายังมีปฎิหาริย์เหลือไว้ให้ข้าพเจ้าบ้างไหม ไม่อยากให้ทริปแรกจบลงด้วยโศกนาฏกรรมแบบนี้ หว้ยไปออกที่ “นิโก้” กับสโลแกนที่ว่า “Nikko is Nippon” ซึ่งไม่ได้เกี่ยวอะไร...วันนั้นเรายังคงเดินทางด้วยรถเมดเช่นเคย วน ๆ ๆ ขึ้นไปบนภูเขาเรื่อยๆ ทันใดนั้นเองครับพี่น้อง เห็นไปไม้เปลี่ยนสีเป็นสีแดงอยู่ 1-2 หย่อมถ้วน รีบคว้ากล้องดิจิตอลคู่ใจรัวชัตเตอร์ไม่ยั้ง แล้วตัดสินใจดกกริ่งเพื่อขอลงป้ายหน้า ไม่ลงงานนี้แล้วจะลงงานไหน โชคดีว่าป้ายที่ลงต้นไม้แถวนั้นค่อนข้างจะเปลี่ยนสีบ้างแล้ว แต่ก็เปลี่ยนแบบไม่เต็มใจเท่าไร ยังคงเขียวอยู่มาก แต่ก็เอาแหละ ไม่เสียเที่ยว (แต่เสียใจ) สรุปคือนิโก้ช่วยसानฝันให้เด็กบ้านนอกได้เห็นไปไม้เปลี่ยนสีได้พอสมควร บนภูเขาละแวกนั้นมีความเปลี่ยนสีอยู่บ้าง เพิ่งมารู้ทีหลังว่าที่นี้จะเปลี่ยนสีไวกว่าที่อื่นในแถบนี้ ถือว่าเป็นเรื่องราวดีๆ ครับ

ยังครับ มันยังไม่จบ เมื่อปลายปีที่ที่ผ่านมาเกิดอยากแก้มือ มีเพื่อนชวนไปเที่ยวทางใต้แถบเกาะคิวชูในช่วงเวลาไล่เลี่ยกันกับเหตุการณ์คราวก่อน เพื่อนร่วมทริปที่แสนดีได้ทำการเช็คอย่างดี (?) แล้วว่ายังไม่มันก็ต้องแดงซะพริ้ง ทำให้เราพลอยตื่นเต็นไปด้วย แต่

ความท้าทายของภูมิภาคนี้คือ การเป็นภูมิภาคสุดท้ายที่ไปไม้จะเปลี่ยนสี (เพราะไล่ลงมาจากทางเหนือไงครับ) พลาดแล้วคือพลาดยาว...พื้นที่ที่แลนด์ฟูกุโอกะ ลงรายเริ่มมา เพราะหันไปทางไหนก็ไม่เห็นไปไม้เท่าไร ถ้ามีก็เขียวๆ น้ำตาลๆ แปลกๆ เริ่มโทษกันไปมาตั้งแต่วันแรกว่า “เสียเที่ยว” แห่งๆ จนวันท้ายๆ ที่ได้ไปเที่ยวคุมาโมโตะ ก็ยังไม่เจอดันไหนเลยที่แดงจัด แดงสะพริ้งไม่พึ่งฟิลเตอร์ ไม่มีเลยก็ว่าได้ ! สรุปง่าย ๆ เลยนะครับคือทริปนั้นแบ็กสนิท แบ็กแบบนำเวทนา เล่าให้ใครฟังก็ไม่ได้ ข้าใจมาจนถึงวันนี้ เหตุผลทางวิทยาศาสตร์กล่าวว่าปีนั้นเป็นปีที่อุณหภูมิไม่ต่ำมาก ถ้าไม่เปลี่ยนสีก่อนก็เปลี่ยนสีอีกทีหลังจากที่เราไปกันเลย สับหว่างได้ดีครับ โอเค จบ แยกย้าย

Small Tips

คำว่า 紅葉 สามารถอ่านได้ 2 แบบคือ อ่านว่า “โมมิจิ” แปลว่า ใบของต้นไม้เมเปิด มีลักษณะเป็นแดงๆ สวดยงามตามท้องเรื่อง และอ่านว่า “โคโย” แปลว่า ปรากฏการณ์การเปลี่ยนสีของใบไม้จากสีเขียวเป็นสีแดง อากาศในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของญี่ปุ่นก็หนาวกว่าบ้านเรา แต่ไม่ได้หนาวเยือกเท่าฤดูหนาวจริงๆ และอาจมีฝนตกทั้งปรอยๆ พอให้เป็นหวัดและหนักแบบเดินไม่ได้ด้วย ถึงยังงี้ก็ควรพกเสื้อแขนยาว และร่มไปในระหว่างเที่ยวด้วยนะครับ ด้วยความปรารถนาดี